BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Garabet
IBRĂILEANU

I

SPIRITUL CRITIC ÎN CULTURA ROMÂNEASCĂ

LITERA

biblioteca școlarului

Garabet
IBRĂILEANU

SPIRITUL CRITIC

INTERNAŢIONAL
BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1871 La 23 mai s-a născut, la Târgu-Frumos, Garabet Ibrăileanu. Tatăl, armean de origine, se numea Teodor; mama, Maria, era fiica lui Andronic şi Vartenia Marcovici din Roman.

1872 Părinţii, împreună cu copilul, se mută la Roman, în casa Varteniei Marcovici.

1876 Teodor Ibrăileanu, în asociaţie, arendează moşia de la Poiana lui Iuraşcu, din apropierea Romanului, unde se mută, la puţină vreme, toată familia. "Aici, la Poiana lui Iuraşcu, va scrie peste ani G. Ibrăileanu, am cunoscut natura." La 17 septembrie, Maria Ibrăileanu moare, după ce dăduse nastere unei fetiţe, Maria.

1877 Teodor Ibrăileanu se recăsătoreşte, după cum îi caracterizează Ibrăileanu gestul, în **Amintiri**, "din combinaţii gospodăreşti".

1878 *septembrie* Garabet este înscris la şcoala din Bacău, dar e mutat curând la Roman, deoarece tatăl îşi găsise o slujbă de administrator la o moşie din apropierea oraşului. Copilul se îmbolnăveşte şi este retras de la şcoală.

1879—1883 G. Ibrăileanu a studiat la şcoala primară din Roman.

1883—1887 Urmează cursurile gimnaziului Roman-Vodă, luând, din clasa a II-a, premiul întâi în fiecare an.

1887 *septembrie* Se înscrie în clasa a V-a a Liceului "Cordeanu" din Bârlad. 21 septembrie, moare Teodor Ibrăileanu.

1888 Ibrăileanu, împreună cu alţi colegi, printre care şi Ionescu Raicu-Rion, înfiinţează societatea literară “Orientul”.

1889 *iunie* Societatea “Orientul” se destramă prin plecarea din Bârlad a elevilor ce terminaseră liceul. La 1 iulie, împreună cu Panait Muşoiu şi Eugen Vaian, scoate revista “Şcoala Nouă”, care apare până în iunie 1890. Secretar de redacţie, Ibrăileanu semnează la început cu iniţială; din numărul 3 — cu pseudonimul Cezar Vraja.

1890 *iunie* G.Ibrăileanu termină liceul; în toamnă îşi ia examenul de bacalaureat la Universitatea din Iaşi. Se înscrie la Facultatea de litere şi filozofie a Universităţii din Iaşi; în anul întâi frecventează toate facultăţile, negăsindu-şi locul.

1891 G. Ibrăileanu dă examene la Şcoala Normală Superioară. O parte din obiecte erau predate tot de profesorii facultăţii. Atras de febra publicistică şi de ideile socialiste, G. Ibrăileanu lasă studiile superioare pe un plan secund, examenele trecându-şi-le cu întârziere. Din 1890 colabora la săptămânalul bucureştean “Munca”; în 1892 îl întâlnim la “Adevărul şi Critica socială”; în 1893 şi 1894, la “Evenimentul literar” (nr. 1 apare la 20 decembrie 1893; din iulie 1894, redacţia se mută la Bucureşti; de la nr. 45, 24 octombrie 1894, se contopeşte cu “Lumea nouă”), din octombrie 1894 până în februarie 1895 colaborează la “Lumea nouă”.

1894 *iunie* Termină Şcoala Normală Superioară.

1895 *aprilie* Susţine examenul şi obţine licenţa în ştiinţele istorico-filozofice. Cunoaşte pe Elena Carp (născută la 25 mai 1873), viitoarea sa soţie.

1896 Traduce pentru Editura Semitca **Bel-Ami** de Guy de Maupassant; semnează Cezar Vraja. Numit suplinitor la Gimnaziul de băieţi din Bacău la 1 septembrie nu s-a prezentat la post.

Rămâne în Iaşi unde dă lecţii particulare, lucrează, sub conducerea lui A. Philippide, la Dicţionarul Academiei, şi îşi petrece timpul în preajma Elenei.

1899 *aprilie* Se prezintă la postul de la Bacău.

1900 Este numit, în septembrie, profesor la Liceul Internat “C. Negruzzi”.

1901 Colaborează la “Noua Revistă Română” a lui C. Rădulescu-Motru. La 5 iulie se căsătoreşte cu Elena Carp. Suplineşte un an, începând cu 1 septembrie, catedra de Filozofie de la Liceul Naţional (fost Academia Mihăileană).

1902 Între lunile ianuarie şi aprilie îşi susţine examenul de capacitate pentru a deveni profesor titular. Se naşte Maria, unicul lor copil. La 1 septembrie este numit profesor provizoriu de limba română şi la Liceul Militar din Iaşi.

1904 În martie, aprilie şi mai, face, cu Elena, o călătorie în străinătate: Austria, Germania, Italia, Elveţia.

1905 Colaborează în numerele 1—3 ale revistei “Curentul nou”, scoasă de H. Sanielevici.

1906 *martie* Apare la Iaşi “Viaţa românească”, directori C. Stere şi Paul Bujor, secretar de redacţie G. Ibrăileanu. Până la 1 iulie 1908, redacţia revistei a fost în casa lui Ibrăileanu; după mutarea redacţiei, cenaclul literar continuă în acelaşi loc.

1907 La 18 decembrie, Ministerul îi acordă titlul de profesor definitiv.

1908 *1 septembrie* Este numit profesor suplinitor la catedra de Istoria literaturii române moderne a Facultăţii de litere din Iaşi.

1909 Îi apare volumul **Scriitori şi curente**; în perioada februarie—martie se internează la sanatoriul Sf. Elisabeta, Bucureşti.

1911 Redactează o detailată biografie ce va apare postum sub titlul **Amintiri din copilărie şi adolescenţă**. 5 noiembrie este desărcinat de minister din postul de suplinitor, în locul lui fiind numit Eugen Lovinescu, doctor în litere la Paris şi docent universitar.

decembrie G. Ibrăileanu se înscrie la doctorat.

1912 Publică teza de doctorat: **Opera literară a dlui Vlahuţă**, în urma căreia primeşte titlul de doctor. În iunie Consiliul facultăţii propune numirea lui Ibrăileanu ca profesor la aceeaşi catedră; ministerul acceptă; de acum înainte, viaţa lui Ibrăileanu se va împărţi între revistă şi Universitate.

1916 *august* "Viaţa românească" îşi încetează apariţia.

1918 Între aprilie şi septembrie G. Ibrăileanu scoate cotidianul "Momentul".

octombrie Academia Română îi respinge candidatura.

1919 Din februarie până în decembrie apare revista săptămânală "Însemnări literare". Ţine, la îndemnul dr. Fr. Rainer, un "curs popular" despre literatura română la Institutul Anatomic din Iaşi.

1920 *martie* Reapare "Viaţa românească". Scoate volumul **Note şi impresii**.

1921 Apar volumele: **După război, Scriitori români şi străini**.

1924—1925 Redactează **Adela** într-o primă versiune, pe care o citeşte soţiei şi prietenilor.

1927 Lucrează la o ediţie a poeziilor lui Eminescu ce va fi editată în 1930 de "Cultura Naţională". În acelaşi an apar volumele: **Studii literare** şi **Privind viaţa**. Tot din 1930, redacţia "Vieţii româneşti" se mută la Bucureşti, editată fiind de "Adevărul".

1933 *ianuarie* Se retrage de la conducerea revistei care va reveni lui M. Ralea, director pentru partea ideologică şi politică, şi G. Călinescu, directorul părţii literare şi artistice. În mai, apare romanul **Adela**.

iunie I se conferă premiul naţional de proză.

1934 Boala se agravează; în aprilie suportă la Bucureşti o intervenţie chirurgicală; spre toamnă este internat la sanatoriul “Casa Diaconeselor” din Bucureşti.

1936 În noaptea de 10 spre 11 martie, Ibrăileanu a părăsit lumea celor vii, la 12 martie corpul profesorului a fost incinerat şi un sfert de oră i s-au cântat andantele şi Simfonia pastorală a lui Beethoven.